षेधो यथा। श्रङ्कालिखितौ । नेस्कार्याचते पितृन् | इध्वासः, एं, (इषवो वामा अस्यन्ते चिप्यन्तेऽनेन । सन्तर्पयेत्। इति श्राद्धतत्त्वम्॥ ॥ देवे हि स्थके छ-कामययक्दानपालं यथा। मठादिप्रतिष्ठातच्ये॥ "न्रयमयात् कोटिग्णितं पर्नं स्यात् दारुभिः क्वते। कोटिकोटिगणं प्रख्यक्तं खादिस्कामये॥ दिपरार्द्धग्रां पुरायं भीतने तु विदुर्व्धाः। सिक्वयोः समं चेयं फलमाण्यदरिदयोः"॥ इस्कापधं, स्ती, (इस्टं कापधं यस अधीवायकर-लात्।) वीरग्रमूलम् । इत्यमरः ॥ (इष्ट्रकाभि-र्निर्मितः प्रयाः ।) इष्टकानिर्मित्पथे, पुं ॥ इन्हमन्यं, ज्ञी, (इन्हों मन्धों यखेति।) बालुका। इति मेदिनी ॥

इन्द्रगन्धः, चि, (इन्हों गन्धों यस्य।) सुगन्धिद्रस्म्। इत्यमरः॥(इष्टचासी गन्धचेति वाक्ये।सीरमम्।) इसा, स्त्री, (इन्यते दन्या। यन + सा टाप्।) श्मी-बद्धः। इति राजनिर्धग्टः॥

इटाप्तं, की, (इटच प्तंच दयोः समाहारः।) यज्ञातादिकां । इति हेमचन्त्रः ॥ यथा। "अभिद्वीचं तयः सत्यं वेदानाञ्चानुपालनम् । चातिष्यं वैश्वदेवच इष्टमित्यभिधीयते ॥ वापीकूपतङ्गगादिदेवतायतनानि च। अन्नपदानमारामाः पूर्त्तानित्यभिधीयते" ॥ इति मलमासतत्त्वधतत्रातुकार्यः ॥ (यथा, मार्क-गडेयपुरामी १८ । इ। "इष्टाप्रतिवनाशाय तदाच्यीरधिकांगः"॥ तथा च महाभारते। ३। ३२। ३०। "इष्टाप्तंपलं न स्थात् न शिष्यो न ग्रुमंवेत्"।) इष्ठार्थोद्युक्तः, त्रि, (इष्टोऽर्थक्तिसन् उद्युक्तः।)

उत्सकः। उत्सात्त्यतः। इत्यसरः॥ इष्टिः, स्त्री, (इष्, यंज् वा + तित्।) श्रमिलायः। (इति भाष्यकारेष्ट्या गतार्थलात् । इति पाशिनिः।) यागः। इत्यसरः॥(यथा, रघः।१०।४। "चारेभिरे जितातानः पुलियामिष्टिम्हलिजः"। "प्राजापत्यं निरूप्येष्टिं सर्वदेवसदिच्यां"।

इति मनुः । हारूपा) स्नोकसंग्रहः । इति मेदिनी ॥ इंटिकापथिकं, स्ती, लामज्जकल्याम्। इति राज-निर्धेषटः ॥

इष्टिपचः, पं, (इष्टिं यज्ञं पचतीति । यदा, इष्टये खेच्हार्थं पचिति यः। इष्टि+पच+ अच।) दनुजः। असुरः। इति शब्द्रलावली ॥

इस्टिसुट्, [म्] पं, (इस्टिं यागं सुमाति। इस्टि + सुष् + क्षिप्।) देताः। इति जिकाराङ्ग्रेयः।। इसुः, स्त्री, (इस + तु।) इच्छा। इत्युगादिकोषः॥

इयाः, एं, (इच्छतीति इवियधीति मक्।) कामदेवः। वसन्तकालः । इति चिद्धान्तकीमुद्यामुखादि-[कालः। इति हेमचद्रः॥

इखः, पं, (इखते दनि इति । इष् + क्यप् ।) वसन्त-हम्बः, एं, (इखातेऽसी । इस्+वन् । निपातनात् ई, गुणाभावः।) उपदेशः। इत्यणादिकोवः॥

इम्बासं, चि, (इम्न बागान् अस्ततीति । इम् + अस् + घञ्।) इब लोपकम्। इति मेदिनी ॥ तिरन्दाज इति खातम्।

इष् + अस् + कर्गो घन्।) धनुः। इत्यमरः॥ ("महोरको महेक्युसो गृज्जन्ररिन्दमः"। इति रामायतो । १ । १ । १ । गीतायां १ । ।। "अत्र श्रूरा महेखासा भीमार्जुनसमा यधि"।) इह, य, (अस्मिन् काले, लोके, विषये, देशे, दिशि वा इत्याद्यर्थे निपातनात् सिद्धम्।) अस्मिन्। एइ देशे एइ काले इत्यादि भाषा। इति या-करणम्।। (यथा, मनुः। इ।१८१। "यत्त वाशि,जने दत्तं नेइ नामुच तद्भवेत्"। "बंड् दोषाः गुरुषेग्रेष्ट् ज्ञातवा भूतिमिक्कता"। इति चितीपदेशे।)

इहासुत्रपालभोगविरागः, एं, (इह खस्मिन् लोके दिविषयोत्पन्नो योऽनित्यः मलभोगस्तसात् वि-रागो नितरां विरतिः।) रेहिकपारिचकविषय-भोगेभ्यो नितरां विरतिः इति वेदान्तसारे ॥

ई दीर्घ ईकारः । चतुर्थस्वरवर्णः । खस्यो चारणस्थानं तालु। (स च दीर्घः दिमाचलात् चिमाचाश्रय-लात् इतस्य भवति।) (विस्तृतिस्त इखद्वारे "ईकारं परमेशानि खयं परमनुगडली। ब्रह्मविष्णमयं वर्णे तथा रहमयं सदा॥ पश्चदेवमयं वर्णे पीतविद्यस्ताक्तिम्। चतुर्ज्ञानमयं वर्धा पञ्चपाणमयं सदा" ॥ इति कामधेनुतन्त्रम् । (वङ्गीयभाषायां ।) तस्य बेखनप्रकारो यथा। "ऊर्द्धाधःकृष्टिता अध्ये चिक्रीवाधीयता पुनः। अधोगता कोगाशीर्षा कुञ्चिता दच्चतः शुभा ॥ शीर्षाइचे कोणयता कुञ्चितोर्द्धगता पुनः। चन्द्रस्थादिक्षा ना मात्राक्षतिः प्रकीर्त्तता"॥ इति वर्गोद्धारतन्त्रम ॥ अस्य नामानि यथा,--"ई स्त्रीमृत्तिमा जाया जोबाची वामजोचनम्। गोविन्दः ग्रेखरः प्रष्टिः सुभदा रत्नसंच्याः॥ विष्णु कंद्यीः प्रहासञ्च वाजित्रश्रद्धः परापरः। कालोत्तरीयो भेराखा रतिस्व पौराउवर्जनः॥ शिवोत्तमः शिवा तुष्टिश्चतुर्थी विन्द्मालिनी । वैष्णवी वैन्दवी जिक्का कामकला सनादका॥ पावकः कोटरः कीर्त्तिमी इनी कालकारिका। अचदन्दं तर्जनी च शान्तिस्तिपुरसुन्दरी"॥ इति तन्तोत्तवर्गाभिधानम् ॥ (माहकान्यासे ऽस्य वामचल्वि स्थानम् । यथा, माहकान्यासप्त-मन्त्रे। "इं गमी दक्तिगाचक्वि ईं गमी वाम-चचिष।)

ल, कान्ती। गती। वाप्ती। चीपे। प्रजने। खादने । इति कविकलाद्याः ॥ (खदां-परं-सकं-खकं च-खनिट्।) कान्तिरिच्छा। प्रजनी गर्भ यच्यं इत्यर्थः। ल एति गौः गर्भे ग्रह्णाति इत्यर्थः। "न हि तर्शिषदीते दिक पराधीनवृत्तः"।

इति गणक्रता निखलादात्मनेपदं। धातुर्यं की-खिन मन्यते। इति दुर्गोदासः॥

र्द, उ य, गती। इति कविकल्पहमः ॥ (दिवां-आत्मं-सकं-अनिट्।) ङ य ईयते। इति दुर्गादासः॥

ई, व्य विषादः । अनुकन्या । इति मेदिनी ॥ क्रोधः । दुःखभावनं। प्रत्यचां। सतिधिः। इति हेम-चन्द्रः॥ (सम्बोधनम् ।)

र्दः, पुं, कन्दर्गः। इति चिकाराङ्ग्रेयः॥

ईः, स्त्री, (अस्य विष्णोः पत्नी। डीप्।) नध्नीः। इति विश्वमेदिन्धी॥

इंख, इ गतौ। इति कविकल्पह्मः॥(इदित्-स्वादि-परं-सनं-सेट्।) दीर्घादिः। इ ईञ्चते। इति दुर्गादासः॥ (ईख गती। ईखति इति केचित्।) सक्चन्दनादिजनितोऽसुनासुस्मिन् लोके अस्ता- र्हेच उ दर्भने। इति कविकल्पह्मः॥ (स्वादिं-आत्मं-सकं-सेट।) दर्शनमिह चाच्यम्बानं प्रशामिश्व। ड इंच्रते चन्द्रं लोकः। "न कामर्शत्त्रव्यनीय-मीचते"। इति कालिदासः॥ "निरीचिष्यामि यान्म्नीन् इति गणकतानिव्यतात्"इति रमानाथः॥ "वस्तुतस्तु निरीस्त्रते निरीसः पचादित्वादन् ततो निरीच इवाचरतीतिको साध्यं" इति दुर्गादासः॥

र्घ्यां, ज्ञी, (र्घ्य + भावे, ख्यट्।) दर्भनम्। ("क्रतान्धा धनलोभान्धाः नोपकारे च्याच्यासाः"। इति कथासरित्सागरे॥) (ईच्यते २नेनति करणे व्यट्।) चन्नः। इत्यमरः॥ ('व्यभिमुंखे मिय संवतमी चायम्"। इति शाकुन्तले। २ अक्षे। "श्वासचामेचाणा दीना सुनीतिर्वात्वमत्रवीत्"। इति विवाधरामे ।१।११।१५। निरूपमाम्। पर्य-वेच्तसम्। यथा, सनुः अ१४१।

'स्थापयेदासने तस्मिन् खिन्नः कार्योत्तरे द्याम्"।) ईचां खाना, स्त्री, (ईचां खान इसारेखा यवलोकनेन शुभायमं जानाति या। ईच्या + ठन् + टाप्।) दैवज्ञा। लद्धासिना शुभाश्रमनिकृपिसी। इत्य-मरः॥ (धं, दैवज्ञः। यथा, मनुः। ह। २५ प "मङ्गलादेश्रवतास भडासेच्यामिनः सन्दृ"।)

र्इज, इ, कुत्से। गतौ। इति कविकल्पड्रमः॥ (भवादिं-स्रातां-सकां-सेट्-इदित्।) इ ईञ्जते। कुत्सः कैस्बिन मन्यते। इति दुर्गादासः॥

इंज, ड, कुत्से। गतौ। इति कविकल्पम्मः॥ (न्वादिं-स्वातां-सवां-सेट्।), दीर्घादिः। छ र्इञ्जते इजते। कुत्सः केस्थित मन्यते। इति दुर्गादासः॥

र्ड, क, स्तती। इति कविकस्पद्रमः॥ (चूरां-परं-सकं-सेट।) क ईंड्यति। इति दुर्गादासः॥

र्रंड, ड ल, स्तती। इति कविकल्पम्मः॥ (अदां-बात्मं-सर्व-सेट्।) ल छ ईट्टे। इति दुर्गादासः॥ (यथा, रामायग्रे। ३य कार्रे।

"गन्धर्वाः सुरसंघास बह्दस महर्षयः। अन्तरी चागतं देवं गी भिरम्राभिरी डिरे"॥)

र्इंड़ा, स्त्री, (र्इंड़ + क + टाप्।) स्तृतिः। रति चला-यधः॥ (प्रशंसा।)

र्इड़ितः, चि, (र्इडाते सा। रेड़् + ता।) स्ततः। क्रत-स्तवः। इत्यमरः ॥ (प्रशंसितः।)